

Udkast til rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og overgivelsesprocedurerne mellem medlemsstaterne.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, særlig punkt 35, kommer ind på spørgsmålet om hurtigere afvikling af procedurerne for udlevering eller overgivelse af personer, der er blevet domfældt, eller som mistænkes for lovovertrædelser.
- (2) Programmet for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, som Rådet vedtog den 30. november 2000, omhandler spørgsmålet om gensidig fuldbyrdelse af arrestordrer.
- (3) Alle eller nogle af medlemsstaterne har tiltrådt en række af de eksisterende konventioner på dette område. Det gælder f.eks. den europæiske konvention om udlevering af 13. december 1957 og den europæiske konvention af 27. januar 1977 om bekæmpelse af terrorisme. De nordiske lande har identiske udleveringsregler.
- (4) Endvidere er følgende tre konventioner, der helt eller delvis omhandler udlevering, blevet godkendt af medlemsstaterne og er en del af gældende EU-ret, nemlig: konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (for de medlemsstater, der har tiltrådt denne konvention), konventionen af 10. marts 1995 om en forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union og konventionen af 27. september 1996 om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.
- (5) EU's erklærede mål om at blive et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har skabt et ønske om at afskaffe udlevering mellem medlemsstaterne og erstatte den med en ordning for overgivelse mellem judicielle myndigheder. Endvidere vil indførelsen af en ny forenklet ordning for overgivelse af personer med henblik på retsforfølgning og straffuldbyrdelse gøre det muligt at fjerne den kompleksitet og den risiko for forsinkelser, der er en følge af de nuværende udleveringsprocedurer. De traditionelle samarbejdsrelationer, som hidtil har bestået mellem medlemsstaterne, bør erstattes af en ordning med fri bevægelighed for afgørelser på det strafferetlige område, både afgørelser før domsafsigelsen og endelige afgørelser, i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (6) Den europæiske arrestordre, som denne rammeafgørelse omhandler, er den første konkretisering på det strafferetlige område af princippet om gensidig anerkendelse, som Det Europæiske Råd har udråbt til en »hjørnesten« i det retlige samarbejde.
- (7) Da målet om at erstatte det multilaterale udleveringssystem, der bygger på den europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler unilateralt, og derfor kun kan gennemføres på EU-niveau, kan Rådet for Den Europæiske Union vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet som omhandlet i artikel 2 i EU-traktaten og artikel 5 i EF-traktaten. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som omhandlet i sidstnævnte artikel går denne rammeafgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.